

Finansdepartementet
103 33 Stockholm**Remissvar avseende utredningen Månadsuppgift – snabbt och enkelt SOU
2011:40 (Fi2011/2588/S3)****Sammanfattning**

- IAF kan konstatera att det skulle komma att innebära kraftiga ingrepp i nuvarande regelverk kring arbetslöshetsförsäkringen om rätten till arbetslöshetsersättning enbart ska beräknas utifrån de inkomstuppgifter som utredningen föreslår att arbetsgivarna ska lämna. Närmare 1/3 av regelverket, och i stor utsträckning i de centrala delarna, skulle behöva förändras.
- IAF konstaterar därmed att, om ovan stora juridiska förändring inte genomförs, kommer förslaget innebära dubbelarbete för arbetsgivarna då dessa även fortsättningsvis skulle vara tvungna att fylla i lön och arbetad tid i arbetsgivarintyg. Arbetslöshetsförsäkringen har således få, om några, effektiviseringsvinster av utredningens förslag.
- Utöver det visar IAF:s beräkning att de administrativa lättnaderna för arbetsgivarna, om lön, frånvaro och arbetad tid tas in på ett sätt som medför att arbetsgivarintyget kan avskaffas, är 16 gånger så stora som den av utredningen beräknade ökade administrativa bördan.
- En övergång till att inhämta information om arbetad tid, via månadsuppgifter, skulle avsevärt korta av handläggningstiderna för arbetslöshetskassorna. Detta skulle innebära att personer som blivit arbetslösa får ut sin ersättning snabbare och att arbetslöshetsförsäkringen blir mer effektiv som ekonomisk stabilisator i ekonomin vid konjunkturförändringar.
- Erfarenheten från krisen åren 2008 och 2009 tyder på att tillförlitligare och snabbare tillgång till uppgifter om lön och arbetad tid också skulle innebära att arbetslöshetsförsäkringen bättre kan tjäna ekonomin som finanspolitisk stabilisator vid ekonomiska chocker.

1 Vilka ändringar krävs i arbetslöshetsförsäkringen om uppgifter om arbetad tid inte inhämtas från arbetsgivarna

Månadsuppgiftsutredningen finner inte skäl att nu föreslå att arbetad tid bör ingå i månadsuppgiften. Utredningen hänvisar till att den nu arbetande parlamentariska socialförsäkringsutredningen kommer att lämna förslag om framtidens socialförsäkringar och i det sammanhanget torde överväga om uppgift om arbetad tid behövs. Skulle man finna att arbetad tid bör ingå i månadsuppgiften bör enligt månadsuppgiftsutredningen en enkel definition som har brett användningsområde väljas. En definition kan enligt utredningen vara dels en uppgift om kontraktstid, dels en uppgift om tjänstgöringsgrad.

Arbetslöshetsförsäkringen i sin nuvarande form bygger på att arbetsgivarna lämnar detaljerade uppgifter om dem som söker ersättning i arbetsgivarintyg avseende arbetad tid och frånvaro. IAF har i sin rapport Arbetsgivarintyget – analys och förslag till förändringar, 2010:5, föreslagit vissa ändringar i arbetslöshetsförsäkringens regelverk. Förslaget syftar till att antalet uppgifter om arbetad tid och inkomster skulle kunna begränsas. Uppgifter om frånvaro skulle enligt IAF:s förslag överhuvudtaget inte behöva lämnas. Därigenom skulle arbetsgivarintygen kunna avskaffas om uppgifterna ingår i månadsuppgiften.

När det gäller månadsuppgiftsutredningens förslag om vilka inkomstuppgifter avseende förvärvsinkomster, sjuklön och kompletterande ersättningar i samband med sjukdom och föräldraledighet som bör ingå i månadsuppgiften så överensstämmer dessa med IAF:s förslag. Utan tillgång till uppgifter om arbetad tid eller rättare sagt avlönade timmar, timmar med sjuklön och timmar med kompletterande ersättningar vid sjukdom och föräldraledighet går det dock inte att administrera arbetslöshetsförsäkringen som den nu är utformad.

IAF misstänker att acceptansen från arbetsgivarnas sida kommer att vara begränsad om de i framtiden både ska behöva lämna månadsuppgift och utfärda arbetsgivarintyg för att ligga till grund för arbetslöshetsförsäkringens administration. Detta även om man minimerar de uppgifter som arbetsgivarna skulle behöva lämna på intyget.

IAF har försökt bedöma i vilken utsträckning som lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF) och förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring (ALFFo) skulle behöva ändras, om rätten till ersättning enbart skulle beräknas utifrån de uppgifter som arbetsgivarna månadsvis ska lämna till Skatteverket enligt utredningens förslag. IAF kan konstatera att ett trettiotal bestämmelser i ALF måste ses över - vilket motsvarar närmare en tredje del av lagens paragrafer - och ett tiotal bestämmelser i ALFFo, se Bilaga. Därutöver krävs ändringar i IAF:s föreskrifter om arbetslöshetsförsäkringen (IAFFS 2009:1).

Ett flertal centrala och tekniskt komplicerade bestämmelser inom försäkringen som rör kvalificeringsvillkor och avräkning måste ändras från grunden. IAF konstaterar att detta förutsätter ett omfattande och tidskrävande arbete från en lång rad berörda instanser.

Arbetsvillkoret måste ersättas med en annan typ av villkor för att kvalificera för arbetslöshetsersättning, som baseras på inkomster av förvärsarbete under viss tid. Ett inkomstvillkor torde förutsätta en indexreglering med hänsyn till löneutvecklingen i samhället.

Om viss tid ska vara överhoppningsbar vid bestämmande av den tidsperiod (ramtid) som ersättningen ska baseras på - därför att den sökande av någon orsak t.ex. sjukdom varit förhindrad att arbeta - uppkommer frågan när en månad ska vara överhoppningsbar, om månaden innehåller både inkomster från förvärsarbete och sjuklön respektive ersättning från Försäkringskassan.

Försäkringskassan räknar upp dagersättningar, som baseras på den sjukpenninggrundande inkomsten, så att de följer konsumentprisindex. Fråga uppkommer hur förvärsinkomster och dagersättningar från Försäkringskassan – förutsatt att sådana ersättningar ska ingå i inkomstunderlaget - ska räknas om inom arbetslöshetsförsäkringen, ifall ramtiden ligger långt tillbaka. Dels för att kunna fastställa om den sökande uppfyller villkoret för att kvalificera sig för arbetslöshetsersättning, dels för att kunna beräkna inkomstunderlaget.

Fråga uppkommer även hur förvärsarbete som inte har genererat några inkomster - t.ex. arbete som helt baseras på provision - ska hanteras¹. Att jämföra med företagare vars verksamhet inte har gett något överskott.

Fråga är om man kan behålla grundbeloppet enligt grundförsäkringen respektive ett lägsta ersättningsbelopp i den inkomstrelaterade försäkringen om det inte finns någon koppling till arbetad tid. I vart fall kan grundbeloppet respektive lägsta ersättningsbelopp inte minska proportionellt utifrån arbetad tid i förhållande till heltid.

Om inkomster från en viss anställning inte ska kvalificera för ersättning, t.ex. arbete som finansierat med särskilt anställningsstöd, måste dessa inkomster öronmärkas när månadsuppgift lämnas till Skatteverket. Detta har ingen koppling till arbetad tid, utan måste ske även om arbetslöshetsförsäkringen enbart bygger på inkomster.

En ny modell för avräkning av arbetslöshetsersättning måste konstrueras som ersätter den nuvarande omräkningstabellen och regelverket kring denna. Detta för att kunna beräkna arbetslöshetsersättningen dels för en sökande som har varit förhindrad att arbeta av olika orsaker t.ex. sjukdom under en del av ersättningsveckan eller beräkningsenheten, dels för den som är deltidsarbetslös,

---

¹ RÅ 2005 ref. 90

dvs. arbetar i mindre omfattning under ersättningsperioden än vad han eller hon gjorde tidigare. Avräkning enligt nuvarande modell sker stegvis och den sökande får behålla en del av arbetslöshetsersättningen vid deltidsarbete som understiger hans eller hennes fastställda normalarbetstid (alternativt arbetsutbudet). Detta förutsatt att antalet arbetslösa timmar uppgår till ett visst lägsta antal.

I den nuvarande avräkningsmodellen går det att hantera förhållandet att en sökande endast söker deltidsarbete alternativt minskar sitt arbetsutbud – antingen frivilligt eller på grund av nedsatt arbetsförmåga – under ersättningsperioden. Vid införandet av en ny avräkningsmodell i en arbetslöshetsförsäkring som inte bygger på tid, utan enbart på inkomster, måste man ta ställning till hur man ska hantera sökanden som inte har ett arbetsutbud som motsvarar heltid.

En ny avräkningsmodell kräver en ny utformning av deltidsbegränsningsregeln². Den nuvarande begränsningsregeln är kopplad till omräkningstabellen.

Bisyssla definieras enligt nuvarande regler - liksom deltidsföretag enligt den s.k. 17/10 regeln³ - utifrån huvudsysselsättningens respektive bisysslans eller deltidsföretagets omfattning i tid. Med enbart tillgång till inkomstuppgifter går det inte att avgöra om en anställning eller ett företag är en bisyssla, alternativt är en sådan anställning som enligt 17/10 regeln innebär att den sökande kan få behålla sitt deltidsföretag under arbetslösheten. Om möjligheten att få en bisyssla godkänd - som inte påverkar rätten till ersättning - liksom att få behålla ett deltidsföretag under ersättningsperioden ska finnas kvar, förutsätter detta att nödvändiga uppgifter kan hämtas från annat håll. Svårigheter uppkommer också att enbart utifrån inkomstuppgifter kontrollera om en bisyssla utvidgas. Det kan också vara svårt att motivera särskilda regler för bisyssla och deltidsföretag i en försäkring som endast ersätter inkomstbortfall och inte tar hänsyn till bortfall av arbetstid. Reglerna om bisyssla och deltidsföretag enligt 17/10 regeln torde beröra ett begränsat antal ersättningstagare.

Sanktionsreglerna⁴ inom arbetslöshetsförsäkringen är delvis uppbyggda på så sätt att den sökande måste uppfylla ett nytt arbetsvillkor för att åter få rätt till ersättning. Att i dessa sammanhang ersätta ett arbetsvillkor med ett inkomstvillkor är kanske inte helt okontroversiellt.

---

² 7 § ALFFo

³ 5 e § ALFFo

⁴ 43-46, 66 §§ ALF samt 37 § andra stycket lagen (1997:238) om arbetslöshetskassor

2 Arbetad tid - Administrativ börda eller lättnad för arbetsgivare, arbetslöshetskassor och ersättningstagare

Arbetsgivarna

Även om utredningen för ett resonemang över att det kan finnas samhällsekonomiska vinster med att införa arbetad tid, så beräknar man inte detta, utan nöjer sig med att konstatera att ”merkostnaden för uppgiftsamlandet drabbar alla som lämnar månadsuppgiften, medan vinsten tillfaller endast de som har anställda som begär arbetslöshetsförsäkring”⁵.

Ett sådant konstaterande är mycket begränsat och förutsätter att vi har branscher, eller företag, som bara expanderar och aldrig säger upp personal (kostnadsbärarna) samtidigt som andra enbart krymper. Arbetsmarknaden fungerar snarare så, och även detta är en grov förenkling, att konjunkturer varierar över tid och över delarbetsmarknader. Detta innebär att i stort sett alla arbetsgivare säger upp personal eller har personal som väljer att avsluta sin anställning under en konjunkturcykel. Arbetstagare med deltidsarbete hos arbetsgivare avkrävs också att kontinuerligt inkomma med nya arbetsgivarintyg.

Med viss variation från år till år men i genomsnitt över en konjunkturcykel så omsätts i runda tal vart fjärde arbete årligen på en arbetsmarknad med approximativt fyra och en halv miljon sysselsatta. Det underliggande flödet mellan arbeten, mellan arbete och arbetslöshet, arbete och studier, från arbete till pension, från arbete till sjukskrivning tillbaka till arbete m.m. är således mycket omfattande och torde omfatta nästan alla stora och medelstora arbetsgivare årligen, och definitivt över en konjunkturcykel.

På detta sätt skulle man snarare se att månatligt statligt insamlad information om arbetad tid fungerar som en försäkring för arbetsgivare mot att, i tillfällen av svikande efterfrågan och nedgång i produktionen, behöva ägna tid och ekonomiska resurser åt att utfärda arbetsgivarintyg.

Utredningens uttalande är också begränsat så till vida att det endast jämför kostnader och vinster för arbetsgivare, medan den samhällsekonomiska delkostnaden är försvinnande liten jämfört med den samhällsekonomiska vinsten som är betydligt större.

Vidare kan individer komma att avkräva arbetsgivare arbetsgivarintyg för perioder som ligger flera år bakåt i tiden, exempelvis om ersättningstagaren har studerat eller varit långtidssjukriven. Detta skulle kunna fasas ut över tid om man inför månatligt inhämtande av arbetad tid.

Utredningen för vidare ett resonemang och genomför en beräkning av kostnaden för den totala ökade administrativa bördan (kap 9.2.3 s. 183) av att månatligen insamla uppgifter om arbetad tid. Utredningen finner att den skulle bli 26 miljoner kronor per år och företrädesvis drabba mindre företag. Utredningen verkar anse

---

⁵ Utredningen menar troligtvis ”har haft” då endast en liten del av ersättningstagare har en fortsatt anställning hos den arbetsgivare som utfärdar intyget.

att detta är en tillräckligt hög administrativ börda för de 100 000 företag/arbetsgivarna i räkneexemplet för att välja bort möjligheten till att ta in lön, arbetad tid och frånvaro.

Faktum är att den ökade årskostnad per företag med detta räkneexempel blir 260 kronor årligen.

Administrativ lättnad

Utredningen ägnar däremot ingen beräkning åt att beskriva den minskade administrativa bördan för företagen om arbetad tid tas in månatligen och regelverket kring arbetslöshetsförsäkringen anpassas till detta utifrån de förslag IAF presenterade för regeringen under 2010.⁶

I den utredning om arbetsgivarintyget som IAF genomförde under 2010, inhämtades information från företag om hur stor deras administrativa börda var för att utfärda arbetsgivarintyg. Denna information kan i sin enkelhet tjäna som ett räkneexempel liknande utredningens, fast med något mer empiriskt stöd.⁷

Ett av företagen i rapporten har i cirka 10 000 anställda och uppskattar sin administrativa börda för arbetsgivarintyget till 2,25 årsarbetskrafter. Då det i Sverige finns approximativt 4 500 000 sysselsatta, skulle detta innebära en administrativ börda på $2,25 \cdot 4\,500\,000 / 10\,000 = 1012,5$ årsarbetskrafter.

Med samma antagande som i utredningens exempel skulle det i pekuniära termer innebära en administrativ lättnad för svenska arbetsgivare om 417 000 000 kronor årligen om arbetslöshetskassorna skulle kunna inhämta uppgifter om arbetad tid och frånvaro från ett centralt register istället för via arbetsgivarintyget.⁸

Nettoeffekt för arbetsgivarna

Nettoeffekten för arbetsgivarna skulle, utifrån IAF:s och utredningens beräkningar, innebära en faktisk administrativ lättnad för arbetsgivarna som är 16 gånger större än den ökade administrativa bördan.

Samlad samhällsekonomisk vinst

Enbart arbetsgivarna skulle få en administrativ lättnad som är 16 gånger så stor som den ökade administrativa bördan. Utöver det, men betydligt svårare att sätta upp räkneexempel för, är de stora samhällsekonomiska vinster för

- arbetslöshetskassorna i form av minskad administrativ börda,

---

⁶ IAF 2010:5

⁷ Denna beräkning ska inte ses som en exakt uppskattning, dock tjänar den väl till för en jämförelse för proportionerna mellan ökad och minskad administrativ börda för arbetsgivarna om staten väljer att ta in arbetad tid på ett sådant sätt att det kan kompensera för dagens arbetsgivarintyg.

⁸ Observera att detta troligtvis utgör en underskattning av minskningen av den faktiska totala administrativa bördan för arbetsgivarna, eftersom det i detta typfall rör sig om professionella löneadministratörer som extrapoleras över hela den svenska arbetsmarknaden. Mindre företag är med stor sannolikhet betydligt lägre kompetens att administrera arbetsgivarintyget.

- för medlemmarna i form av lägre medlemsavgifter samt, och kanske störst,
- för nya ersättningstagare vars handläggningstid skulle kunna kortas betydligt.

3 Konsekvenser för den ekonomiska politiken – Arbetslöshetsersättningen som ekonomisk stabilisator

Ytterligare ett argument för att ändra regelverket i arbetslöshetsförsäkringen och inhämta månatlig information om lön, arbetad tid och frånvaro på ett sådant sätt att arbetsgivarintyg inte behövs tas in är för att effektivisera arbetslöshetsförsäkringen som ekonomisk stabilisator.

Utöver den samhällsekonomiska förlust som kommer av att ersättningstagare måste vänta länge innan ersättning utbetalas, så har staten ett stort intresse av att upprätthålla efterfrågan i ekonomin när ekonomin utsätts för chocker. Dessa chocker kan vara av nationell karaktär, som under 2008 och 2009 samt av lokal karaktär som exempelvis vid stora företagsnedläggningar.⁹

Stigande och långa handläggningstider tyder på att systemet inte fungerar effektivt.

Den akuta fasen under krisen var relativt kort och snabbt övergående, sett ur ett historiskt perspektiv. Därmed kan krisen ses som ett "stresstest" för politikområdet som sådant, och hur väl det skulle fungera under en kraftigare och mer persistent ekonomisk chock.

De slutsatser som kan dras från 2008 och 2009 års kris, var att delar av arbetslöshetsförsäkringen inte klarade påfrestningarna och därmed inte fungerade väl för att föra ut pengar i ekonomin. Framsta tecknet på detta var att de s.k. genomströmningstiderna, vilka steg kraftigt för hela arbetslöshetsförsäkringen, men med ganska stor variation mellan arbetslöshetskassorna.

Även kommunerna är beroende av att handläggningen av arbetslöshetsersättningen är effektiv, eftersom den kommunala ekonomin kan komma att drabbas dubbelt vid snabbt stigande arbetslöshet. Utbetalas inte ersättning skyndsamt till dem som har rätt till det, förlorar kommunerna skatteintäkter samtidigt som kostnaderna för försörjningsstöd ökar.

Elektronisk tillgång till arbetad tid och frånvaro på individnivå skulle dramatiskt kunna korta av handläggningstider, och därmed tillse att arbetslöshetsförsäkringen bättre kan tjäna som en ekonomisk stabilisator för samhälls ekonomin vid ekonomiska chocker.

---

⁹ Krisen under 2008 och 2009 hade såväl en nationell som regional dimension. Flödet in i arbetslöshetsförsäkring steg kraftigt, men med olika magnitud i olika regioner.

4 Övrig notering

Listan över remissinstanser

IAF noterar också att myndigheter, kommittéer och organisationer som skulle ha betydande möjligheter till att bidra med information om behovet av data om arbetad tid, frånvaro och lön inte finns upptagna på remisslistan. Myndigheter som Institutet för Arbetsmarknadspolitisk Utvärdering (IFAU), Medlingsinstitutet, Institutet för Framtidsstudier, Expergruppen för Studier i Offentlig Ekonomi (ESO), Institutet för Näringslivsforskning (IFN), universiteten, forskningssjukhus m.fl. torde ha betydande intresse att uttala sig i denna fråga, då information om lön, arbetad tid och frånvaro kan ses som betydelsefulla variabler för flera centrala frågor av samhällsekonomisk, sociologisk, demografisk eller, till och med, epidemiologisk karaktär.

Beslut i detta ärende har fattats av Anne-Marie Qvarfort, generaldirektör. Kristian Persson, arbetsmarknadsanalytiker, har varit föredragande.

I arbetet har även Ingrid Boström, Försäkringsjurist, deltagit.

I den slutliga beredningen har Gunilla Wandemo, chef för Granskningsenheten, Lars Seger, chefsjurist och Peter Wikhagen, chef för Administrativa enheten, deltagit.

Anne-Marie Qvarfort
Generaldirektör

Kristian Persson
Arbetsmarknadsanalytiker

Bilaga:

Förteckning över de paragrafer i ALF och ALFFo som skulle behöva ändras om uppgifter om arbetad tid inte inhämtas från arbetsgivarna

ALF

- 7 § Ersättning enligt inkomstbortfallsförsäkringen lämnas till den som har varit medlem i en arbetslöshetskassa under minst tolv månader under förutsättning att medlemmen efter det senaste inträdet uppfyllt *arbetsvillkoret* enligt 12 §.
- 9 § Rätt till ersättning vid arbetslöshet har den sökande som är arbetsför och oförhindrad att åta sig arbete för en arbetsgivares räkning under 3 timmar per dag och i genomsnitt minst 17 timmar per vecka. Ursprungligen tänkt att minsta arbetsutbud måste korrespondera mot *arbetsvillkoret*.
- 12 § reglerar det s.k. *arbetsvillkoret*. En sökande ska ha arbetat ett visst antal timmar under ett visst antal månader under en viss ramtid för att vara berättigad till ersättning.
- 13 § definierar vad som räknas som *tid med förvärvsarbete* i försäkringen.
- 13 a § jämställer *viss tid med vissa förmåner* med förvärvsarbete vid prövning av *arbetsvillkoret*.
- 14 § reglerar att *tid med förvärvsarbete* som finansierats med särskilt anställningsstöd eller "starta eget bidrag" inte kvalificerar för rätt till arbetslöshetsersättning.
- 15 § reglerar att *tid då förvärvsarbete har utförts* inte får räknas mer än en gång för att uppfylla *arbetsvillkoret*, samt att övergång från grundbelopp till inkomstrelaterad ersättning under pågående ersättningsperiod förutsätter att *arbetsvillkoret* har uppfyllts under medlemstid.
- 15 a § anger hur ramtiden ska beräknas - månader som innehåller ett *visst antal arbetade timmar* är inte överhoppningsbara
- 15 b § fastställer tidpunkten för uppfyllandet av *arbetsvillkoret* som utgångspunkt för ramtiden, för den som t.ex. går direkt från arbete till att delta i det arbetsmarknadspolitiska programmet "Start av näringsverksamhet" utan att först ha varit öppet arbetslös.
- 15 c § fastställer tidpunkten för uppfyllande av *arbetsvillkoret* som utgångspunkt för ramtiden, för den som har kvalificerat sig för en ny ersättningsperiod under pågående ersättningsperiod, liksom för den som

under deltagande i ett arbetsmarknadspolitiskt program kvalificerar sig för arbetslöshetsersättning.

- 15 d § avser långvarigt sjukfrånvarande
- 16 § b. Tid i heltidsutbildning är överhoppningsbar förutsatt att utbildningen föregåtts av *heltidsarbete under ett visst antal månader*.
- 17 § *Tid som enligt 13 a har jämförts med förvärvsarbete* ska inte räknas in i ramtiden.
- 22 b § anger att för en sökande som deltagit i ett arbetsmarknadspolitiskt program med aktivitetsstöd utan att ha en pågående ersättningsperiod och som uppfyllt ett *arbetsvillkor* under deltagandet i programmet ska ersättningsperioden räknas från tidpunkten för uppfyllandet av *arbetsvillkoret*. Den sökande får aktivitetsstöd fram till dess arbetslöshetskassan fattar beslut om att bevilja en ersättningsperiod. Dagar med aktivitetsstöd som den sökande har fått efter att ha uppfyllt *arbetsvillkoret* avräknas sedan från den beviljade ersättningsperioden.
- 23 § reglerar att en person har rätt till återstående dagar i en beviljad ersättningsperiod vid ny arbetslöshet, även om den sökande då inte uppfyller ett nytt *arbetsvillkor* förutsatt att han eller hon återkommer inom viss tid. I paragrafen regleras också rätt till en ny ersättningsperiod i anslutning till att den tidigare löper ut, förutsatt att den sökande *på nytt uppfyllt ett arbetsvillkor* under ersättningsperioden
- 23 a § anger att *en normalarbetstid ska fastställas* för den som är berättigad till ersättning.
- 23 b § anger *hur normalarbetstiden ska beräknas*. I andra stycket anges att även tid då den sökande har fått sjuklön respektive dagersättning från Försäkringskassan ska räknas med i normalarbetstiden. Detta gäller dock endast månader som ingår i den fastlagda ramtiden och som *innehåller förvärvsarbete i sådan omfattning att de skulle kunna tillgodoräknas i ett arbetsvillkor*, dvs. minst 50 timmar.
- 23 c § En sökande som har fått grundbelopp och som *uppfyllt ett nytt arbetsvillkor* under ersättningsperioden får vid beviljandet av en ny ersättningsperiod i direkt anslutning till den tidigare *behålla den fastställda normalarbetstiden* från den tidigare perioden om det är förmånligare.
- 23 d § För en sökande som fått sin dagpenning fastställd enligt skyddsregeln i 27 a § ska *som normalarbetstid gälla* den normalarbetstid som personen hade under den senaste perioden med arbetslöshetsersättning.
- 23 e § En sökande som får sin dagpenning fastställd enligt skyddsregeln i 27 a § *behåller tidigare fastställd normalarbetstid*.
- 23 f § reglerar att för en sökande som lämnar JOB eller UGA och som tidigare har fått ersättning från grundförsäkringen, eller ingen ersättnings

alls, *gäller som normalarbetstid* det totala arbetsutbudet under deltagandet i respektive garanti.

- 23 g § innehåller bemyndigande för regeringen, eller den som regeringen delegerar till, att meddela föreskrifter om *omräkning av normalarbetstid*.
- 24 § Ersättning enligt grundförsäkringen lämnas med ett belopp per dag som inte är baserat på tidigare förvärvsinkomster (grundbelopp). Dagenpenning i form av grundbelopp bestäms utifrån sökandes *normalarbetstid* och det belopp som regering fastställer
- 25 § Dagenpenning i form av inkomstrelaterad ersättning bestäms utifrån sökandens dagsförtjänst, *normalarbetstid* och det högsta respektive lägsta belopp som regeringen fastställer.
- 25 a § För den som omfattas av 23 b § *andra stycket* ska dagsförtjänsten beräknas på sökandens förvärvsinkomst och det ersättningsbelopp (sjuklön och dag ersättningar från Försäkringskassan) som lämnats under den tid som normalarbetstiden har beräknats på.
- 27 § Dagenpenning lämnas med 65 procent av den sökandes dagsförtjänst *under normalarbetstiden* till sökande som har tillerkänts allmän ålderspension eller annan pension som lämnas på grund av förvärvsarbete.
- 33 a § innehåller bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om *schablonberäkning av normalarbetstid och dagsförtjänst* för långvarigt sjukfrånvarande.
- 37 a § Företagare som lägger ner verksamheten inom två år från start, får grunda dagsförtjänsten på tidigare anställning. *Prövningen om arbetsvillkoret är uppfyllt ska då avse tid i anställningen.*
- 38 § Ersättning till personer som söker deltidsarbete lämnas med det antal dagenpenningbelopp per vecka som enligt fastställd *omräkningstabell* svarar mot den arbetslöshet som ska ersättas.
- 38 a § Ersättning lämnas till personer som i andra fall än som avses i 38 § är arbetslösa under en del av en beräkningsvecka, med det antal dagenpenningbelopp som svarar mot den arbetslöshet som ska ersättas enligt *omräkningstabellen*.
- 39 § Bisyssla definieras som arbete i anställning eller näringsverksamhet som den sökande *under viss tid före arbetslösheten utfört vid sidan av sin heltidssysselsättning.*
- 39 a § Arbete i godkänd bisyssla reducerar inte arbetslöshetsersättning enligt omräkningstabellen, under förutsättning att bisysslan inte *utvidgas* under arbetslösheten och inte heller hindrar den sökande från att ta ett heltidsarbete.
- 41 § Överstiger en sökandes arbetsutbud per vecka hans eller hennes *normalarbetstid*, räknas den överskjutande tiden inte med när ersättning ska fastställas.

- 45 § Inträffar under ersättningsperioden en tredje gång ett sådant förhållande som ska föranleda avstängning från rätt till ersättning (lämnat sitt arbete utan giltig anledning eller skilts från arbetet på grund av otillbörligt uppförande) har den sökande inte rätt till ersättning förrän han eller hon därefter *uppfyllt ett nytt arbetsvillkor*.
- 45 a § Inträffar under ersättningsperioden en tredje gång sådant förhållande som ska föranleda nedsättning av ersättning (avvisat erbjudet lämpligt arbete eller utan att uttryckligt avvisat ändå genom sitt uppträdande orsakat att anställning inte kommit till stånd) har den sökande inte rätt till ersättning förrän han eller hon därefter *på nytt uppfyllt ett arbetsvillkor*.
- 47 § Till ansökan om ersättning ska *fogas intyg av arbetsgivare om arbetsförhållanden* och de övriga uppgifter som behövs för att bedöma den sökandes rätt till ersättning.
- 66 § En sökande som medvetet eller av grov vårdslöshet har lämnat oriktig uppgift om förhållande som har betydelse för bedömningen av hans eller hennes rätt till ersättning fränkänns ersättning under ett visst antal ersättningsdagar. För att på nytt bli berättigad till ersättning krävs att den sökanden har *förvärvat arbetat under 80 dagar* från den tidpunkt då det förhållande som ledde till fränkännandet kom till arbetslöshetskassans kännedom.

ALFFo

- 3 § reglerar dagpenningens storlek för den som omfattas av grundförsäkringen. Dagpenningen motsvarar 320 kr för den som har *arbetat heltid under hela ramtiden, annars minskar beloppet proportionellt*. Även den som haft ett totalt arbetsutbud under deltagande i JOB eller UGA som motsvarar heltid får ett dagpenningbelopp på 320 kr, annars minskar dagpenningbeloppet proportionellt.
- 4 § reglerar bl.a. lägsta ersättning för den som är berättigad till inkomstrelaterad ersättning. Lägsta belopp utgör 380 kr per dag för den som *har arbetat heltid under hela ramtiden, annars proportionell minskning av beloppet*.
- 4a - 4b §§ innehåller bemyndigande för IAF att meddela föreskrifter om *omräkning av fastställd normalarbetstid och dagsförtjänst* under pågående ersättningsperiod.
- 5 e § En sökande som före arbetslösheten har *kombinerat en anställning på deltid om minst 17 timmar per vecka* med att bedriva näringsverksamhet om högst 10 timmar i genomsnitt per vecka har rätt till arbetslöshetsersättning för det inkomstbortfall som uppstår när anställningen upphör.

- 7 § innehåller den s.k. deltidsbegränsningsregeln. För veckor som en person utför eller deklarerar deltidsarbete lämnas arbetslöshetsersättning under sammanlagt längst 75 ersättningsdagar inom en ersättningsperiod. Resterande ersättningsdagar i perioden får endast användas för veckor då personen inte utför eller deklarerar något arbete. Med deltidsarbete avses arbete som *understiger personens arbetsutbud per vecka*.
- 9 § anger att för personer som *arbetslösa under del av vecka beräknas ersättning enligt den omräkningstabell* som framgår av bilaga. Enligt tabellen så beräknas antalet dagpenningbelopp utifrån antalet arbetslösa timmar i förhållande till den sökandes fastställda *normalarbetstid* (alternativt arbetsutbudet om detta understiger normalarbetstiden).
- 10 § ger IAF bemyndigande att meddela föreskrifter om *beräkning av ersättning vid deltidsarbete*, när arbetstiden inte är bestämd till ett visst antal timmar per dag eller vecka.
- 19 d – 19 h § handlar om tillfällig arbetslöshetsersättning och schablonberäkning för långvarigt sjukfrånvarande.
- 21 § avser uppgiftsskyldighet för den sökandes arbetslöshetskassa att till Arbetsförmedlingen bl.a. lämna uppgifter om antalet *förbrukade dagar enligt deltidsbegränsningsregeln*, att han eller hon inte uppfyller ett nytt *arbetsvillkor* samt beslut om godkänd *bisyssla*.
- 24 § Den sökandes arbetslöshetskassa ska till Försäkringskassan bl.a. lämna uppgifter om den sökandes *normalarbetstid*.
- 25 § Den sökandes arbetslöshetskassa ska till CSN lämna uppgift om hans eller hennes fastställda *normalarbetstid*.
- 25 a § En arbetslöshetskassa ska till en annan arbetslöshetskassa, under förutsättning att det har betydelse för handläggningen av ett ärende som rör arbetslöshetsersättning, bl.a. lämna uppgifter om enskild om senast fastställda *normalarbetstid*, antal *förbrukade dagar enligt deltidsbegränsningsregeln* och beslut om godkänd *bisyssla*.